

РЕШЕНИЕ

№ 970

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разглежда докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20231100901164 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба на молителя “ОМВ Б.” ООД, ЕИК ****, за откриване на производство по несъстоятелност на “Б.Б.” ЕООД, ЕИК ****, поради неплатежоспособност и при условията на евентуалност поради свръхзадълженост.

Молителят твърди, че има вземания към ответното дружество, произтичащи от търговска сделка – сключения между страните договор за консигнация от 26.06.2019 г. Твърди, че по силата на договора, “ОМВ Б.” ООД се задължава срещу възнаграждение, дължимо от “Б.Б.” ЕООД, да продава в своите търговски обекти чорапогащи и чорапи, доставяни от “Б.Б.” ЕООД.

Твърди, че има непогасени вземания от ответното дружество въз основа на този договор, както следва:

- за възнаграждения по чл. 3.2. от договора - възнаграждение до достигане на уговорения едногодишен месечен размер, а именно: сумата от 22 908,79 лева с ДДС по фактура № 917210387/08.10.2021 г. и сумата от 22 908,79 лева с ДДС по фактура № 9172092397/21.12.2020 г.;

- възнаграждение по чл. 3.2. от договора в общ размер на 719,63 лева с ДДС за м. ноември 2020 г. по фактура № 9172092020/30.11.2020 г., за м. декември 2020 г. по фактура № 9172092909/31.12.2020 г., за м. януари 2021 г. по фактура № 9172093922/31.01.2021 г., за м. февруари 2021 г. по фактура № 9172095186/28.02.2021 г., за м. март 2021 г. по фактура №

9172095707/31.03.2021 г. и за м. април 2021 г. по фактура № 9172096817/30.04.2021 г.;

- вземане в размер на 2 374,97 лева – остатък след прихващане за върната стока и съответните кредитни известия;

- неустойка в общ размер на 45 827,93 лева по чл. 15.4. от договора (0,5% от неплатената сума по съответната фактура, но не повече от 10% от общата сума по съответната фактура) за периода от падежа на съответното задължение до 20.06.2023 г.

Молителят твърди, че ответното дружество е неплатежоспособно, респективно свръхзадължено. Твърди, че ответникът е спрял плащанията не само към молителя, но и към останалите си контрагенти, поради което са налице предпоставките на презумпцията по чл. 608, ал. 3 от ТЗ.

Твърди също, че имуществото на ответното дружество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения и то е свръхзадължено.

Молителят претендира да бъде открито производство по несъстоятелност на длъжника с произтичащите от това последици поради неплатежоспособност и при условията на евентуалност поради свръхзадълженост.

В дадения срок ответникът не е депозирал отговор на молбата по чл. 625 от ТЗ.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

По делото е представен от молителя “ОМВ Б.” ООД договор от 26.06.2019 г., сключен между него и ответника “Б.Б.” ЕООД, по силата на който “ОМВ Б.” ООД продава срещу възнаграждение в своите търговски обекти, определени в приложение № 2, от свое име чоропогачи и чорапи, доставени от “Б.Б.” ЕООД, като търговският риск за реализацията, повреждането или случайното погиване на стоките се носи от “Б.Б.” ЕООД, освен ако погиването не е пряко следствие на неположена дължима грижа от страна на “ОМВ Б.” ООД или партньора на последното.

Съгласно чл. 2 от договора, същият влиза в сила от 01.08.2019 г. и е със срок от две години, като може да бъде удължен или да бъде прекратен предсрочно от страните при условията на чл. 16 от договора.

Съгласно чл. 3.1. от договора, “Б.Б.” ЕООД се ангажира прогнознит годишен оборот от приходите от продажби на неговите стоки, реализиран чрез обектите, да е не по-малко от 507 931 лева без ДДС.

Съгласно чл. 3.2. от договора, във връзка с изпълнението на предмета на договора, “Б.Б.” ЕООД дължи месечно възнаграждение на “ОМВ Б.” ООД в размер на 25% от реализирания оборот без ДДС, но не по-малко от 126 983 лева без ДДС годишно за всички обекти съгласно приложение № 2. За месечното възнаграждение, изчислено на база продаденото количество стоки за съответния месец, “ОМВ Б.” ООД издава фактура на “Б.Б.” ЕООД, като плащането по нея се извършва чрез прихващане при плащане на “ОМВ Б.”

ООД съгласно чл. 3.4. от договора. След приключване на съответния годишен период от срока на договора, "ОМВ Б." ООД издава фактура за разликата до сумата в случай, че сборът на месечните възнаграждения през съответния годишен период не са достигнали уговорения минимален годишен размер. По подобен начин е уговорено и изравняването при прекратяване на договора преди приключване на съответния годишен период, което се извършва на месечна база.

В договора са уредени уговорените между страните условия – доставка, оборудване, позициониране и брандиране на стоките, отчитане на продажбите и наличностите, рекламации, връщане на нереализирани стоки, други.

Съгласно чл. 15.4. от договора, в случай, че "Б.Б." ЕООД изпадне в забава за плащане по някоя от фактурите, издадени от "ОМВ Б." ООД, "Б.Б." ЕООД дължи на "ОМВ Б." ООД неустойка в размер на 0,5 % от неплатената сума за всеки ден на забава, но не повече от 10 % от общата сума по фактурата.

Представени са също издадени от "ОМВ Б." ООД на "Б.Б." ЕООД фактури №№ 9172092397/21.12.2020 г., 917210387/08.10.2021 г., 9172092020/30.11.2020 г., 9172092909/31.12.2020 г., 9172093922/31.01.2021 г., 9172095186/28.02.2021 г., 9172095707/31.03.2021 г. и 9172096817/30.04.2021 г.

Представени са фактури и кредитни известия към фактури, издадени от "Б.Б." ЕООД на "ОМВ Б." ООД през 2020 г. и 2021 г.

Представена е по делото нотариална покана, в която е удостоверено връчване на 11.06.2021 г. при условията на чл. 47, ал. 1 от ГПК, с която ответникът е поканен да заплати на молителя общата сума в размер на 49 581,58 лева с ДДС и е заявено от молителя, че ползва право на задържане върху стоките с посочено основание чл. 306 от ТЗ и право на законен залог с посочено основание чл. 310, ал. 2 вр. с чл. 357 от ТЗ.

На основание чл. 621, ал. 1, т. 2 от ТЗ е изискана и приложена по делото служебно извършена справка чрез отдалечен достъп от електронната система ИКАР за недвижими имоти на територията на цялата страна по партидата на ответника "Б.Б." ЕООД, от която се установява, че за дружеството не са налични извършени вписвания, отбелязвания и заличавания.

На основание чл. 621, ал. 1, т. 2 от ТЗ вр. с чл. 192 от ГПК е изискана и е представена по делото от СДВР – Отдел "Пътна полиция" справка за МПС, от която е видно, че в централната база на АИС КАТ няма данни за настояща собственост на МПС на името на дружеството, но има данни за бивша собственост на МПС.

На основание чл. 621, ал. 1, т. 2 от ТЗ вр. с чл. 192 от ГПК е изискана от НАП информация за наложени върху имуществото на ответника обезпечителни мерки по реда на ДОПК или за започвало принудително изпълнение от публичния изпълнител, но в полученото писмо не е предоставена такава.

Въпреки дадените указания ответникът не е предоставил по делото изисканите документи, както следва: годишните си финансови отчети на ответното дружество с всички съставни части по Закона за счетоводството за периода от 2017 г. до 2021 г., както и за 2022 г.; инвентаризационните описи

и сравнителната ведомост на ответното дружество за 2020 г., 2021 г. и 2022 г., а ако няма такива описи и ведомост - последните съставени от ответника; списък на кредиторите на ответното дружество, с посочване на вида, размера и обезпеченията на вземанията им. Поведението на ответника се съобразява от съда по реда на чл. 161 от ГПК.

За установяване на финансово-икономическото състояние на ответното дружество по делото е назначена съдебна финансово-икономическа експертиза за периода 2017 г. – 2022 г. и към 30.06.2023 г. В заключението е посочено, че през 2017 г. ответното дружество не е извършвало дейност предвид подадената декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч. Вещото лице е анализирано годишните финансови отчети за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., обявени в Търговския регистър, и представения от счетоводителя на ответника за 2022 г. В експертизата е посочено, че не са представени междинен баланс и отчети към 30.06.2023 г. Вещото лице дава заключение за структурата на активите и пасивите на ответното дружество и изчислява показателите за ликвидност, рентабилност, финансова автономност и задлъжнялост на ответното дружество.

Вещото лице дава заключение, че ответното дружество отчита в баланса си дълготрайни материални активи само за 2020 г. и за 2019 г., които към 31.12.2020 г. на стойност от 11 хил. лева, представляващи 5,5% от сумата на актива; към 31.12.2019 г. на стойност от 6 хил. лева, представляващи 2,9% от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че преобладаващият дял от краткотрайните активи за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са материалните запаси, които към 31.12.2018 г. са на стойност от 23 хил. лева, представляващи 100% от сумата на актива; към 31.12.2019 г. са на стойност от 126 хил. лева, представляващи 61,8% от сумата на актива; към 31.12.2020 г. са на стойност от 157 хил. лева, представляващи 77,7% от сумата на актива. С най-голям относителен дял от краткотрайните активи на за 2021 г. и 2022 г. са вземанията на ответното дружество, които към 31.12.2021 г. са на стойност 128 хил. лева, представляващи 100% от сумата на актива; към 31.12.2022 г. са на стойност от 128 хил. лева, представляващи 99,2% от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че преобладаващият дял от пасивите за анализирания период са краткотрайните задължения, които към 31.12.2018 г. са в размер на 29 хил. лева, представляващи 126,1% от сумата на пасива; към 31.12.2019 г. са в размер на 203 хил. лева, представляващи 99,5% от сумата на пасива; към 31.12.2020 г. са в размер на 288 хил. лева, представляващи 142,6% от сумата на пасива; към 31.12.2021 г. са в размер на 264 хил. лева, представляващи 206,3% от сумата на пасива; към 31.12.2022 г. са в размер на 224 хил. лева, представляващи 173,6% от сумата на пасива.

Показателите за ликвидност са количествени характеристики на способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи и когато изчисленият коефициент за обща ликвидност е под единица, това е индичия за влошено финансово и икономическо състояние на дружеството. Констатациите на експертизата установяват, че коефициентът за обща ликвидност е, както следва: 0,7931 за 2018 г., 0,9754 за 2019 г., 0,6632 за 2020 г., 0,4848 за 2021 г. и 0,5759 за 2022 г.

Коефициентът за бърза ликвидност, показващ съотношението между бързоликвидните краткотрайни активи към краткосрочните задължения, е с

референтните стойности от 0,6-0,7/1,0-1,2. Експертизата установява, че този коефициент в случая е със следните стойности: 0,7931 за 2018 г., 0,3547 за 2019 г., 0,1181 за 2020 г., 0,4848 за 2021 г. и 0,5759 за 2022 г.

Коефициентите за незабавна ликвидност и за абсолютна ликвидност показват способността на предприятието да изплаща задълженията си с финансовите активи и с паричните средства. Приемливата референтна стойност на тези коефициенти е $0,3-0,4/>0,2$. През изследвания период коефициентите за незабавна и за абсолютна ликвидност имат следните стойности: 0,7931 за 2018 г., 0,0000 за 2019 г., 0,0486 за 2020 г., 0,0000 за 2021 г. и 0,0045 за 2022 г.

Вещото лице дава заключение, че в конкретния случай към 31.12.2022 г. коефициентът на обща ликвидност е 0,5759, което означава, че предприятието не е в състояние да изплати изцяло текущите си задължения поради неналичие на краткотрайни активи.

Коефициентът на финансова автономност и задлъжнялост изразяват финансовата независимост на предприятието от неговите кредитори и възможността му да посреща дългосрочните си задължения. Коефициентът на финансова автономност има препоръчителна стойност от 0,33. Стойности над единица на коефициента на задлъжнялост показват превишаване на задълженията над собствения капитал и дългосрочна зависимост от кредиторите. Вещото лице е изчислило следните стойности на коефициента на финансова автономност за ответното дружество: -0,2069 за 2018 г., 0,0049 за 2019 г., -0,2986 за 2020 г., -0,5152 за 2021 г. и -0,4241 за 2022 г.

Стойностите на коефициента на задлъжнялост са изчислени, както следва: -4,8333 за 2018 г., 203,0000 за 2019 г., -3,3488 за 2020 г., -1,9412 за 2021 г. и -2,3579 за 2022 г.

Вещото лице дава заключение, че коефициентът на финансова автономност към 31.12.2018 г., към 31.12.2020 г., към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г. има отрицателна стойност и показва декапитализиран собствен капитал и зависимост от кредиторите. Отрицателните стойности на коефициентите на финансова автономност произтичат от невъзможността на предприятието да възпроизвежда собствения си капитал в резултат на реализирана загуба за всяка година от периода 2020 г., 2021 г. и 2022 г.

Вещото лице дава заключение, че за 2019 г. ответното дружество отчита печалба от дейността си в размер на 7 хил. лева, а през 2018 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. отчетеният финансов резултат е загуба.

Вещото лице дава заключение, че за анализирания период ответното дружество е декапитализирано и зависимо от кредиторите си.

Вещото лице дава заключение, че към 31.12.2022 г. задълженията на “Б.Б.” ЕООД възлизат в общ размер на 224 хил. лева, от които 177 хил. лева – към доставчици, и 47 хил. лева – други задължения (публични задължения). Вещото лице дава заключение, че съгласно представената от ответника аналитична справка осчетоводените от него фактури №№ 9172092020/30.11.2020 г., 9172092397/21.12.2020 г., 9172092909/31.12.2020 г. и 9172093922/31.01.2021 г., представляващи задължения на “Б.Б.” ЕООД към “ОМВ Б.” ООД, са в общ размер на 23 547,06 лева.

Вещото лице дава заключение, че към 31.12.2018 г., към 31.12.2019 г., към 31.12.2020 г., към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г. общата балансова

стойност на всички активи (дълготрайни и краткотрайни), притежавани от “Б.Б.” ЕООД, не са били достатъчни за покриване на всички негови задължения (текущи и нетекущи). Към 31.12.2022 г. пасивите на стойност 224 хил. лева надхвърлят неговите активи, възлизащи в размер на 129 хил. лева, със сумата от 95 хил. лева.

Вещото лице дава заключение, че стойността на наличното имущество на ответника по баланс към 31.12.2022 г. е в размер на 129 хил. лева, в това число 128 хил. лева - вземания и 1 хил. лева - парични средства. В баланса към 31.12.2022 г. ответникът отчита наличие на парични средства по сметка 501 “Каса в левове” в размер на 1 162,36 лева, няма наличност в банкови сметки. Към 31.12.2022 г. ответното дружество не разполага с дълготрайни материални активи, не отчита и налични краткотрайни материални активи.

Вещото лице дава заключение, че последното плащане на “Б.Б.” ЕООД за погасяване на краткосрочно задължение по търговска сделка е извършено на 03.10.2022 г. за сума в брой в размер на 38,88 лева към доставчик “А.х.” ООД, а последното плащане към НАП е извършено на 18.03.2020 г. по изп. дело № 200661002/2020 г. – служебен превод в размер на 956,21 лева.

Вещото лице дава заключение, че най-старото непогасено задължение на ответното дружество към молителя е по фактура № 9172092020/30.11.2020 г. – възнаграждение за м. ноември 2020 г., в размер на 179,50 лева, с падеж – 10.12.2020 г. В съдебно заседание вещото лице посочва и друго задължение - по фактура № 917210387 от 08.10.2021 г. на стойност 22 908,79 лева, което е в по-голям размер и не е платено.

Останалите доказателства съдят намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на чл. 608, чл. 625 и чл. 631 от ТЗ, съответно на чл. 742 от ТЗ, а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на чл. 625 от ТЗ, съответно от лицата по чл. 742, ал. 2 от ТЗ; длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ; да е налице изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения при условията на чл. 608, ал. 1, т. 4 от ТЗ; да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, евентуално да се установи свръхзадължеността съгласно чл. 742, ал. 1 от ТЗ, ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки - сезираният съд е този по седалището на

ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 от ТЗ.

Налице е и втората предпоставка за откриване на производството – ответникът “Б.Б.” ЕООД е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предвид правно организационната си форма като търговско дружество.

Неплатежоспособността съгласно чл. 608, ал. 1 от ТЗ е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника, или са публични вземания, свързани с тази дейност, или частни държавни вземания, или съответно от задължения за изплащане на трудови възнаграждения при законоустановените предпоставки.

Търговски са сделките, сключени от търговеца при и по повод на извършване на занятието му, а също така и абсолютните търговски сделки, изброени в чл. 1, ал. 1 от ТЗ, независимо от качеството на страните (чл. 286 от ТЗ). Публичните задължения са определени в чл. 164, ал. 2 от ДОПК и са такива за данъци, осигуровителни вноски, мита, такси, др., свързани с търговската дейност на дружеството. Във всички случаи, независимо от това дали се касае за задължение по търговска сделка, или за такова от публичен характер, следва да се установи, че същото е действително и съществува към момента на произнасяне на съда по молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Задължението следва да е изискуемо, т.е. падежът му да е настъпил, за което се прилагат общите правила на гражданското право.

В случая съдът е сезиран от молителя “ОМВ Б.” ООД, който твърди, че има вземане към ответното дружество, произтичащо от договор за консигнация. При договора за консигнация едно лице, което е собственик на стоката (консигнант), предава стоката на друго лице (консигнатор), който я продава срещу възнаграждение от свое име, но за сметка на консигнанта. Този договор няма изрична легална регламентация, но носи белези на договора за поръчка по ЗЗД. Съобразно въведения от законодателя субективен критерий в чл. 286, ал. 1 от ТЗ, сделката следва да се определи като търговска с оглед извършването ѝ от страните по нея като търговци при осъществяване на дейността им по занятие. Предвид презумпцията по чл. 286, ал. 3 от ТЗ, че при съмнение се смята, че извършената от търговеца сделка е свързана с неговото занятие, която презумпция не е оборена в случая, то следва да се приеме, че сключеният между страните търговци договор е търговска сделка.

От представените по делото писмени доказателства и приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че молителят има вземане към ответното дружество по гореописания договор най-малко в размер на 23 547,06 лева по фактури №№ 9172092020/30.11.2020 г., 9172092397/21.12.2020 г., 9172092909/31.12.2020 г. и 9172093922/31.01.2021 г. Осчетоводяването на фактурите от ответника представлява извънсъдебно признание относно задължението във вида, в който е материализирано във фактурите, така и за съществуването му (в този смисъл Решение № 42 от 19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 67 от 31.07.2015 г. по т.д. № 631/2014 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.).

Липсата на осчетоводяване на останалата част от фактурите при ответника не води до липса на задължения, ако се установи предаване на

стоките и съответно извършените продажби съгласно договора за консигнация, ако бъде установено от молителя извършването на продажбите на стоките въз основа на договора за консигнация.

По делото не се установява от ответника, който носи доказателствената тежест за това, да е платена сумата по тези фактури, посочени в молбата по чл. 625 от ТЗ.

Молителят се позовава и на вземания в общ размер на 45 827,93 лева за неустойка по чл. 15.4. от договора, съгласно който "Б.Б." ЕООД дължи на "ОМВ Б." ООД неустойка в размер на 0,5 % от неплатената сума за всеки ден на забава, но не повече от 10 % от общата сума по фактурата.

За наличието на валидна неустоечна клауза съдът следи служебно и по възражение на насрещната страна. В случая следва да се прецени дали уговорената неустоечна клауза отговора на присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. В противен случай същата би се явила нищожна поради накърняване на добрите нрави, на основание чл. 26, ал. 1, предл. трето от ЗЗД, като преценката се извършва във всеки конкретен случай, съгласно приетото в т. 3 от Тълкувателно решение от 15.06.2010 г. по тълк. дело № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС.

В чл. 15.4. от договора е налице уговорена неустойка за забава е в размер на 0,5% на ден, т.е. по 15% на месец или 180% на годишна база. Същата е ограничена с краен предел, но не от размера на неплатената сума по съответната фактура, върху която се начислява, а от 10% върху общата сума на фактурата. По този начин може за относително малък непогасен остатък по фактурата, да се начислява и дължи неустойка в размер на 0,5% на ден, като крайният предел от 10% се изчислява върху цялата стойност на фактурата и по този начин да бъде достигнат за няколко месеца или дори година/-и. По този начин се определя санкция за ответника "Б.Б." ЕООД, увеличаваща размера на задължението, което може да достигне до 10% от цялата стойност на фактурата, дори и остатъкът да е в минимален размер. Неустойката на дневна база надвишава над 15 пъти размера на законната лихва, формирана въз основа на основния лихвен процент на БНБ и надбавка от 10 процентни пункта съгласно Постановление № 426/18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения. Следователно уговорената в договора неустойка за забава не съответства на очакваните от това изпълнение вреди. С оглед на горното тази клауза поставя консигнанта в неравностойно положение спрямо консигнатора и неустойката излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Същата се явява несъвместима с обществената представа за равнопоставеност на страните в гражданския оборот. При така установеното съдът приема, че неустоечната клауза по чл. 15.4. от договора е определена извън пределите на нравствената допустимост и е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, изр. трето от ЗЗД, и тези вземания не могат да легитимират молителя в настоящото производство.

Доколкото част от вземанията на молителя са изискуеми и произтичат от търговска сделка съгласно изискванията на чл. 608, ал. 1, т. 1 от ТЗ, то е налице материално-правна легитимация на молителя "ОМВ Б." ООД да поиска откриване на производство по несъстоятелност за ответното дружество.

Предвид установената материално-правна легитимация на молителя,

съдът пристъпва към разглеждане и обсъждане на финансово-икономическото състояние на ответното дружество. При изчисляване на коефициентите на ликвидност, на финансова автономност и на задлъжнялост, така както са представени вземанията и задълженията по балансите на ответното дружество за анализирания период, се установява, че коефициентът на обща ликвидност е извън приемливите норми за 2020 г., 2021 г. и 2022 г. Коефициентите на незабавна и на абсолютна ликвидност са извън референтната стойност за 2019 г., 2021 г. и 2022 г. Това показва тежко финансово-икономическо състояние на ответното дружество към 31.12.2020 г., към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г. При преценка на финансово-икономическото състояние следва да се отчете и че коефициентите на финансова автономност и на задлъжнялост за 2020 г., 2021 г. и 2022 г. са с отрицателна величина, което показва декапитализацията на дружеството и силната му зависимост от кредиторите.

Само простото съотношение на актива и пасива, залегнало в изчислението на коефициентите за ликвидност на дружеството, обаче е недостатъчно за преценка на състоянието му на платежоспособност на ответника. От значение е също реализируемостта на актива, неговата ликвидност. В случая съдът дължи комплексна преценка на спорните компоненти на актива и корекционно преизчисление на коефициентите за ликвидност, в качеството им на средство за установяване цялостното икономическо състояние на длъжника (така в Решение № 32/17.06.2013 г. по т.д. № 685/2012 г. на II Т.О., Т.К., ВКС).

С оглед на горното следва да се обсъди и прецени характера на текущите (краткотрайни) активи на дружеството молител за 2021 г. и за 2022 г., дали същите са разполагаеми за дружеството и възможността с тях да се просрещнат краткосрочните му задължения. Единствено счетоводно записване на един актив като текущ (краткотраен) актив, без зад същия да стои възможност за реализацията му в кратък срок, не може да води до стабилно финансово-икономическо състояние на търговеца.

С оглед на горното и при анализиране на счетоводните данни на ответното дружество в заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г. най-голям относителен дял от краткотрайните активи на ответника са вземания на стойност от 128 хил. лева, които представляват 100% от сумата на актива към 31.12.2021 г. и съответно 99,2% от сумата на актива към 31.12.2022 г. При анализа се установява, че размерът на вземанията остава непроменен през тези две години. Предвид това и доколкото по делото липсват данни за събираемостта на същите и съответно за предприемане от настоящия ответник на действия за тяхното събиране, то може да се направи обоснован извод, че тези вземания са най-малкото трудно събираеми или въобще несъбираеми. Ако тези вземания не бъдат отчетени при изчисляване на коефициентите за ликвидност, то същите биха се влошили допълнително. С оглед на горното се налага извод за силно влошено финансово-икономическо състояние на ответното дружество към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г. Налице е тенденция ответното дружество да не може да обслужва краткосрочните си задължения по търговски сделки и публични задължения към НАП (в размер на 47 хил. лева към 31.12.2022 г.), които се установяват от заключението на експертизата.

За изчерпателност на изложението следва да се разгледа и позоваването

на молителя на законоустановената презумпция по чл. 608, ал. 3 от ТЗ. Според цитираната разпоредба, неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Под “спиране на плащанията” по смисъла на чл. 608, ал. 3 от ТЗ въз основа на легалното определение на понятието неплатежоспособност, се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са изчерпателно изброените в чл. 608, ал. 1 от ТЗ. Спиране на плащанията на друг вид вземания на кредитори не се взема предвид при преценка за състоянието на неплатежоспособност, по аргумент от чл. 608, ал. 1 от ТЗ. В случая се установява от изслушаното и прието заключение на съдебно-счетоводната експертиза, че са налице неплатени задължения на ответното дружество към молителя, т.е. ответникът не е изпълнил и е спрял плащанията на вземания на молителя, произтичащи от търговска сделка по чл. 608, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Това е израз на обективната невъзможност на ответника да ги покрие и предполага състояние на неплатежоспособност, съгласно законовата презумпция по чл. 608, ал. 3 от ТЗ. Тежестта да обори тази презумпция се носи от длъжника, който не посочи и не представи по делото доказателства за това. Липсата на представени от ответника доказателства за наличието на ликвидни и налични краткотрайни активи, с които ответникът да може да посрещне краткосрочните си задължения, обосновава горния извод. С оглед на това съдът намира, че в случая са налице изискуемите предпоставки на презумпцията по чл. 608, ал. 3 от ТЗ.

След съвкупен анализ на посочените по-горе доказателства и заключението на съдебно-счетоводната експертиза, както и отчитайки съгласно чл. 161 от ГПК непредоставянето от ответника на изисканите от съда документи и непредоставянето на вещото лице на информация към 30.06.2023 г., съдът прави извод за влошено финансово-икономическо състояние на ответното дружество, което има траен характер и няма индиция да бъде подобро. Установяват се по делото изискуеми задължения на ответното дружество към молителя и публични задължения към НАП, като в същото време не се установява ответното дружество да разполага с лесно реализируеми активи, с които да ги покрие. С оглед на горното следва да се приема, че “Б.Б.” ЕООД не разполага с имущество, достатъчно за изпълнение на задълженията му към кредиторите на дружеството. Ответното дружество е декапитализирано и е силно зависимо от кредиторите си. Състоянието има траен и необратим характер.

Ответникът, който носи доказателствената тежест за това, не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (по аргумент от чл. 631 от ТЗ).

При така установеното съдът намира, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност на “Б.Б.” ЕООД, поради неплатежоспособност.

Предвид горното съдът не дължи произнасяне по направеното при условията на евентуалност искане на молителя да бъде открито производство

по несъстоятелност поради свръхзадълженост.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността следва да бъде взето предвид, че за да е налице неплатежоспособност, е необходимо длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, както и същият да не е в състояние да го изпълни. Не е необходимо началната дата на неплатежоспособността да се покрива с датата на извършване на определени правни действия, а с фактически настъпилата невъзможност за плащане. Като взема предвид събраните по делото писмени доказателства и заключението на съдебно-счетоводната експертиза и отчита трайното финансово-икономическо състояние на молителя, съдът намира, че молителят не е в състояние да изпълни задълженията си по търговска сделка към молителя към 11.12.2020 г. (датата, следваща падежа на най-старото задължение на ответника към молителя по фактура № № 9172092020/30.11.2020 г. – 10.12.2020 г.). Към тази дата и с оглед презумпцията по чл. 608, ал. 3 от ТЗ се установява, че ответното дружество има изискуеми задължения по търговска сделка към молителя, които не е изплатило/погасило и това не се дължи на временни затруднения.

Съдът намира, че с решението си по чл. 630, ал. 1 от ТЗ следва да назначи временен синдик и насрочи първо събрание на кредиторите.

Съдът намира, че за временен синдик на дружеството следва да бъде назначен Б. А. М., с адрес: гр. София, ж.к. “Иван Вазов”, ул. ****, вписан в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който следва да бъде уведомен, че към датата на встъпване в длъжност следва да представи декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ. Като взема предвид прогнозния обем работа, свързана с правомощията на временния синдик по ТЗ, включително и вмененото му задължение с последното допълнение на чл. 668 от ТЗ (доп. - ДВ, бр. 105 от 2016 г.), за изследване и установяване на свързаните лица с длъжника, съдът намира, че на временния синдик следва да бъде определено месечно възнаграждение в размер на 800 лева, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на законна причина за изменение на размера на възнаграждението.

При насрочване на първото събрание на кредиторите съдът следва да съобрази необходимото време за представяне от длъжника на документите по чл. 640 от ТЗ, както и да даде възможност на временния синдик да изготви и представи документите по чл. 668 от ТЗ. Поради това съдът намира, че следва да насрочи Първото събрание на кредиторите на 22.08.2023 г. от 10,00 часа, което ще се проведе в Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул. “****”, в залата за провеждане на съдебните заседания на VI-8 състав, Търговско отделение, с дневен ред по чл. 672, ал.1 от ТЗ.

Предвид заключението на съдебно-счетоводната експертиза относно

размера на посочените в баланса на ответното дружество парични средства на каса и липса на такива по банкови сметки, то не може да се направи извод, че ответникът разполага с парични средства, за да посрещне началните разноски в производството по несъстоятелност. Няма данни и за наличието на бързоликвидни активи, които могат да послужат за това в кратък срок. С оглед на горното и за да се обезпечи развитието на производството по несъстоятелност, е необходимо да бъдат осигурени началните разноски, като съдът на основание чл. 629б от ТЗ следва да определи сума за такива в зависимост от текущото възнаграждение на синдика и очакваните разноски по несъстоятелността, която да укаже да се предплати в определен срок от кредиторите на ответното дружество. Кредиторите и длъжникът следва да бъдат предупредени, ако не сторят това в определения срок, съдът ще се произнесе на основание чл. 632, ал. 5 вр. с ал. 1 от ТЗ, производството по несъстоятелност ще бъде спряно и ако в течение на една година не бъде открито достатъчно имущество или ако не се депозира необходимата сума за предплащане на разноски, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника от Търговския регистър. С оглед определеното по-горе възнаграждение на временен синдик и очакваните текущи разноски в производството по несъстоятелност на търговеца, съдът намира, че началните разноски следва да бъдат определени в размер на 6 000 лева (шест хиляди лева), които да укаже да бъдат внесени в едномесечен срок от вписване на решението в Търговския регистър при Агенцията по вписванията.

По разноските:

Молителят претендира разноски, като до приключване на съдебното дирене по делото не представя списък по чл. 80 от ГПК. Съдът изчислява, че молителят е направил разноски по делото в общ размер на 1 250 лева, от които 250 лева – държавна такса и 1 000 лева – депозит за вещо лице. С оглед изхода на спора съдът намира, че в полза на молителя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Водим от изложеното и на основание чл. 630, ал. 1 от ТЗ, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на **“Б.Б.” ЕООД**, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Овча купел”, ж.к. “*****”, ул. “*****”, и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата – 11.12.2020 година.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника **“Б.Б.” ЕООД**, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Овча купел”, ж.к. “*****”, ул. “*****”.

НАЗНАЧАВА за временен синдик на длъжника **Б. А. М.**, с адрес: гр. София, ж.к. “Иван Вазов”, ул. ****, вписан в Списъка на лицата, които могат

да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който да бъде уведомен, че следва към датата на встъпване в длъжност да представи декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на временния синдик **Б. А. М.** в размер на 800 лева (осемстотин лева) месечно, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на причина за изменение на размера на възнаграждението.

ОПРЕДЕЛЯ срок за встъпване в длъжност на временния синдик до три дни, считано от датата на получаване на препис от настоящето решение.

СВИКВА **Първо събрание на кредиторите на “Б.Б.” ЕООД**, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Овча купел”, ж.к. “*****”, ул. “*****”, което следва да се проведе на 22.08.2023 г. от 10,00 часа в Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул. “*****”, в залата за провеждане на съдебните заседания на VI-8 състав, Търговско отделение, Софийски градски съд, с дневен ред по чл. 672, ал. 1 от ТЗ:

1. Изслушване доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 от ТЗ.
2. Избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му.
3. Избор на комитет на кредиторите.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК **“Б.Б.” ЕООД**, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Овча купел”, ж.к. “*****”, ул. “*****”, да заплати на **“ОМВ Б.” ООД**, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Витоша”, ж.к. “Малинова долина”, ул. “*****” № ****. +1, ап. помещение 411, сумата от **1 250 лева (хиляда двеста и петдесет лева)** – разноски по делото пред СГС.

УКАЗВА на кредиторите на **“Б.Б.” ЕООД**, ЕИК ****, в едномесечен срок от вписване на решението в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, да предплатят по сметката за депозити и гаранции на Софийски градски съд с IBAN: **** при Българска народна банка, BIC: BNBGBGSD, сумата от 6 000 лева (шест хиляди лева), представляваща начални разноски в производството по несъстоятелност, на основание чл. 629б, ал. 2 от ТЗ, и в същия срок да представят по делото доказателства, удостоверяващи извършеното плащане.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника **“Б.Б.” ЕООД**, ЕИК ****, че ако в определения от съда срок необходимата за посрещане на началните разноски сума не бъде привнесена и не бъдат представени по делото доказателства за това, съдът ще се произнесе на основание чл. 632, ал. 5 вр. ал. 1 от ТЗ, производството по несъстоятелност на дружеството ще бъде спряно и ако в течение на една година не бъде открито достатъчно имущество или ако не се депозира необходимата сума за предплащане на разноски, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника от Търговския регистър.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на основание чл. 622 и чл. 624 от ТЗ вр. с чл. 14 от ЗТРРЮЛНЦ.

Решението да се впише в Книгата по чл. 634в от ТЗ, която се води при СГС, ТО.

Съдия при Софийски градски съд: _____